

Antidogma - Nagy Kaliber

2015 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Október 7-én a Kaszpi-tengeri orosz flotilla egyetlen rakétasortüze is elég volt ahhoz, hogy frappáns bizonyítékot szolgáltasson az Egyesült Államok által évtizedek óta ?zött „ágyúnaszád-diplomácia” korlátaira.

Élvezzük hát ki a helyzet sajátos sármját. Az Irán és Irak fölött átrepül? 24 darab Kaliber típusú robotrepül?gép

szíriai területen csapódott be, és a jellemz? módon név nélkül nyilatkozó Pentagon-források állításával ellentétben valamennyi célba talált, mégpedig 1500 kilométerre Oroszország határától, noha az amerikai szakért?k úgy vélték, hogy ezeknek a „házi” használatú orosz rakétáknak maximum 500 kilométeres a hatótávolságuk.

Oroszország els? számú riválisa mindeddig abban a tévhitben ringatta magát, hogy nemcsak a Kaszpi-tengeri, hanem a fekete- és a balti-tengeri orosz flotta is kizárólag partvédelmi célokra alkalmas. Csak az északi-tengeri és a csendes-óceáni orosz flottáról gondolta azt, hogy komoly konfliktus esetén valóságos veszélyt jelenthetnek rá nézve. Éppen ezért gyakorlatilag sérthetetlennek képzelte repül?gép-anyahajóit. Az amerikai stratégiai számítások szerint egyetlen ilyen harci eszköz megsemmisítéséhez legalább száz rakétára lenne szüksége az orosz haditengerészetnek, vagyis gyakorlatilag az egyesített északi-tengeri és csendes-óceáni flotta összes hajójának a teljes t?zerejére.

Washingtonban mindeddig naivan azt hitték vagy inkább remélték, hogy a két orosz nyílt tengeri flotta egyenként a legrosszabb esetben is legfeljebb csak egyetlen amerikai repül?gép-anyahajóban képes (akár jelent?sebb) kárt okozni, gyakorlatilag a saját támadóerejük megsemmisülése árán, és utána már semmi sem fenyegetné az USA tengerek fölötti egyeduralmát. Most azonban kiderült, hogy még a viszonylag kis méret? orosz hadihajók l?távolsága is jóval több, mint 1500 kilométer (valószín?leg legalább 4000). Így a kaszpi- és a fekete-tengeri orosz flották anélkül képesek csapást mérni bármely célpontra a Földközi-tenger keleti medencéjében és a Perzsa-öbölben, a balti-tengeri flotta pedig az Északi-tengeren és akár a La Manche-csatornán, hogy elhagynák a parti vizeket. Mivel az északi-tengeri orosz flotta képes az északi Atlanti-óceán ellen?rzésére az ellenség l?távolságán kívül, a csendes-óceáni flotta pedig képes megsemmisíteni mindent, ami a Hawaii-szigetekt?l északra mozog a Csendes-óceánon, az Egyesült Államok haditengerészete nem tudja elhárítani a veszélyt az eurázsiai kontinens partjain. Miután bebizonyosodott, hogy az orosz parti vizek legjelentéktelenebb hajójáról is leadhatnak pusztító rakétasorozatot, az amerikai tengerészek már csak közvetlen közelb?l fogják észlelni ezeket a rakétákat, hacsak nem a becsapódáskor, és így esélyük sem lesz a véd? intézkedések megtételére. Hirtelen kiderült tehát, hogy az elképzeltnél sokkal kevesebb rakéta sortüze is megsemmisíthet egy repül?gép-hordozót, és ehhez többé nincs

szükség az ellencsapás közvetlen kockázatának kitett nagy hajók bevetésére.

Mi is történt valójában? Egészen október hetedikéig Washington úgy vélte, hogy Oroszország egyáltalán nem képes ténylegesen szembeszállni az Egyesült Államok fegyveres akcióival atomfegyverek bevetése nélkül, és éppen ez volt a nemzetközi politikában tanúsított amerikai arrogancia alapja. Az amerikaiak sohasem palástolták, hogy er?t alkalmaznak, amikor csak akarnak. Egyszer?en csak azért, mert konvencionális fegyverekkel senki sem volt képes szembeszállni velük, és Oroszország bizonyára nem fog atomháborút kirobbantani Irak, Szíria, de még Ukrajna miatt sem. Mint egy nagyszájú kamasz, aki meg van róla gy?z?dve, hogy ? a leger?sebb a bandájában, az amerikaiak teljes nyugalommal keveredtek konfliktusba az „utánozz, ha tudsz” elvét követve, teljesen biztosra véve, hogy senki nem tudja. Hirtelen aztán rádöbbentek, hogy valaki mégis tudja. Tudniillik Oroszország.

Most aztán érthet? a zavarodottságuk, hiszen az egész külpolitikájukat arra alapozták, hogy a kritikus pillanatban er?t alkalmazhatnak, viszonylag büntetlenül. Ez az illúzió most elenyészett. Ráadásul az orosz haditengerészet lehet?ségeit az orosz légier? potenciáljára kivetítve a Pentagon tábornokai azzal a számukra fölöttébb lesújtó konklúzióval szembesültek, hogy Oroszország képes anélkül is rakétacsapást mérni az USA területére, hogy repül?gépei elhagynák a saját légterüket. Történelme során el?ször Amerika védtelennek érezheti magát hagyományos fegyverekkel szemben is. De ami a legsajnálatosabb számára, az nem az a tény, hogy Oroszország megvédheti a területét és eurázsiai szövetségeseit az amerikai haditengerészett?l, amely immáron értelmetlen, ám annál költségesebb teherré vált az amerikai adófizet?k számára (valójában katonai-politikai érvként likvidálták). Még csak nem is az, hogy Oroszország adott esetben csapást mérhet az USA területére konvencionális fegyverekkel biztonságos távolságból (ahogyan az USA például Irakra).

Az a legkellemetlenebb, hogy minderre az Egyesült Államok vazallusai is rájöttek, márpedig sokan közülük eddig is csak azért voltak h?ségesek a világ seriffjéhez, mert féltek a katonai erejét?l, amelyt?l – eddig úgy gondolták – senki sem tudná megvédeni ?ket. Október 7-én azonban Oroszország megmutatta, hogy ? képes rá, és ezzel radikális katonai-politikai paradigmaváltást idézett el?. Persze az USA csatlósai nem fognak hirtelen dezertálni, egyik napról a másikra, de ezentúl már nehezebb lesz ?ket pórázon tartani, mert van választási lehet?ségük: van valaki, akiért elhagyhatják eddigi h?bérurukat. Washingtonnak alkudoznia kell velük, és meg kell gy?znie ?ket. Ehhez pedig egyáltalán nincs hozzászokva, hiszen eddig semmi sem kényszerítette arra, hogy h?ségükért cserébe hízelegjen nekik, vagy akár csak tekintettel legyen az ? érdekeikre is. Egyébként az érvrendszere is annyira „minimalista”, mintha csak egy hollywoodi film forgatókönyvéb?l kölcsönözte volna. Obama szerint az Egyesült Államok a legjobb, mert az Egyesült Államok a legjobb, és mindenki tartozik neki, mert mindenki tartozik neki. Október 7-ig ez nyomós érvnek számított a nemzetközi politikában. Immár nem több, mint egy illet? magánvéleménye.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló